

Megjelenik minden vasárnap és csütörtökön.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Szabó Albert könyvnyomdájában Kézdi-Vásárhelyt, hova egy a lap beltartalmi részét illető közlemények, mint az előfizetések, hirdetések, nyilvtéri cikkek stb. intézendők.

Nyilvtéri cikkek soronként 10 kr-ért közöltnak.

SZEKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

Előfizetési árak:

Egy évre . . . 6 frt — kr
Fél évre . . . 3 frt — kr
Negyed évre . . 1 frt 50 kr
Külföldre 1 évre 8 frt — kr
Egyes szám ára 6 kr.

Hirdetések díja:

minden egyhasábos garmond-sorért vagy annak térfogatáért 4 krajczár.
Ezenkívül minden beiktatásnál 30 krajczár bélyegdíj fizetendő.

A véderő-javaslat 25-ik §-a.

Kézdi-Vásárhely, 1889. márcz. 2.

A képviselőház a véderő-javaslat 25-ik §-án is, mely nemcsak a házbán, hanem azon kívül is annyi vitára adott alkalmat, remélhetőleg nem sokára tulesik. A §-nak az önkéntesekre vonatkozó szigorú intézkedései enyhítették. A kormány, figyelembe véve az országszerte nyilvánult közohajt, megtette azt, a mit ez idő szerint a lehetőség határai között tehetett.

A kezdeményezés magából a szabadelvű pártból indult ki s a honvédelmi miniszter, a módosításhoz hozzájárulván, még további könnyítéseket helyezett kilátásba.

A határozati javaslat, melyet e tárgyban Gajáry Ödön kedden terjesztett a képviselőház elé, így hangzik:

Tekintettel a véderőről szóló törvényjavaslatnak az egyéves önkéntesekre vonatkozó szigorító intézkedéseire,

utasítja a képviselőház a honvédelmi minisztert, hogy állásából kifolyólag a tisztí vizsgát illetőleg tegye meg a kellő lépéseket arra nézve, hogy:

1. a német nyelvben való jártasság csak oly mértékben kívántassék, a mily mértékben annak bírása a közös hadsereg szolgálati viszonyaiból kifolyólag mulhatatlanul szükséges; továbbá, hogy ennél fogva a magyar korona országaiban honossággal bíró egyéves önkénteseknek szabadságukban álljon, miszerint a vizsga folyamán az államnyelvet — illetőleg a Horvát-Szlavonországokban illetékességük azon országok hivatalos nyelvét — használhassák.

2. E végből a vizsgáló bizottságok úgy állítsanak össze, hogy azok ezen kívánalomnak megfelelően képesek legyenek.

Az osztatlan figyelemmel kísért beszéd után, melynek kapcsán Gajáry e javaslatot

benyújtotta, nyomban felszólalt br. Fejérváry G. honvédelmi miniszter. A honvédelmi miniszter készen nyilatkozott a határozati javaslatához hozzájárulni, sőt még további lényeges könnyítéseket helyezett kilátásba. Kijelentette ugyanis, hogy jövőben a tartalékos tisztek képzésénél a főszulit a gyakorlati kiképzetésre fogják fektetni és az elméleti (tehát alaposabb nyelvtudást igénylő) oktatás főszulit elhagyásával a csapatvezetés dolgaiban fognak gyakoroltatni. Némely tantárgy eltörltetik és a többiek közül is csak a legszükségesebbeket tartják meg. A tankönyvek magyar, német és horvát nyelven adatnak ki s az oktatást tapasztalt, öregebb — Magyarországon a magyar nyelvet is bíró — tisztekre bizzák. A vizsgáló bizottságokat pedig lehetőleg állandósítják s Magyarországon, a mennyire csak lehetséges, magyarul is beszélő tisztekből állítják össze. A vizsgánál az összbnyomás lesz irányadó, és ha valaki — olyan okokból, melyeknek nem segíthet — tisztté nem válhatik, csupán ezért nem kell a második évet is szolgálnia. A kik esetleg a vizsga le nem tévése miatt két évig kell, hogy szolgáljanak, az ugynevezett kisebb kaszárnai szolgálat alól fel lesznek mentve. Továbbá meg fog engedtetni, hogy részt vegyenek az egyéves önkéntesek részére tartott előadásokon s hogy elérjék a tisztí rangot.

A honvédelmi miniszter nyilatkozata után, melyet a jobboldal éljenzéssel, a baloldal „Hoch” kiáltásokkal fogadott, előadta Csáky Albin gr. közoktatásiügyi miniszter azon kedvezményeket, melyekben az egyévi önkéntesek tanulmányaikra nézve részesíttetnek. E szerint a kibén van hajlam és kedv a tanu-

lásra, jövőre sem fog hátrányt szenvedni a haza iránti kötelesség teljesítése miatt; mert a miniszter oly előnyöket helyezett kilátásba, melyek kétségtelenül eloszlatják az ez irányban táplált aggodalmakat, feltéve, ha az ember igen nagy kívánságokat nem táplál és nem akar mindent egyszerűre elérni.

A honvédelmi miniszter megnyugtatóan kijelentette, hogy ezeknek kijelentésére olyan helyről nyert felhatalmazást, „mely iránt a házbán mindenki teljes bizalommal viselkedik”.

A nemzet tehát nyugodt lehet, mert a kormány megtett mindent, a mit jelenleg tenni módjában állott. Igenis. Megtette azt, a mit tehetett most. Mert hogy tett volna többet is, ha lehetett volna, az kétségtelen; hisz a kormány tagjainak nincs kevesebb okuk jó hazafiaknak lenni, mint másoknak. De, fájdalom, olyanok a viszonyok, hogy éppen nemzeti létünk érdekében le kell mondanunk egyelőre több olyan dologról, melyek mindnyájunk közös ohaját képezik.

Szóval, bele kell törődnünk a mostani állapotokba, mert azokon gyökeresen csakis a hadsereg szervezetének felbontása után változtathatnánk. Erre pedig legkevésbé alkalmas az idő most, midőn kívülről is, belülről is ellenséges tekintetek leselkednek reánk. Kicsiny nemzet vagyunk. A józan megfontolás, az előrelátás az, a mi célhoz vezet. Ezt az elvet követi kormányunk is, s a ki elvnek barátja, az nem magyarázza félre Tisza Kálmán politikáját.

Országgyűlés.

A képviselőház február 26-iki ülésén, Műnich Aurél előadó után, Gajáry Ödön beadta

A „Szekelyföld” tárczája.

Muzsikus Jankó.

(Rajz.)

Irtó S. H.

Mikor megszületett, gyenge volt, alig élt. Az összegyűlt komámasszonyok ugyancsak rázták fejüket az anya és a gyermek felett is. A kovácsné, ki valamennyi közt a legokosabb volt, a maga módja szerint így kezdte vigasztalni a beteg asszonyt:

— Csak lassan, — szolt — szentelt gyertyát gyujtok, kend ugys a végét járja, komámasszony, készüljön a más világra. El kell küldeni a papért, hogy megbocsássa bűneit.

— Ej no! — szolt a másik — a gyereket is mindjárt meg kell keresztelni; ez meg nem él addig, míg a tisztelendő eljön; én mondom, hogy még szerencse, ha keresztelés nélkül nem kísért majd a faluban.

E szavakkal meggyújtotta a szentelt viaszgyertyát, elővette a gyermeket, meghintette szentelt vízzel, úgy, hogy csak pislogott szemecskéivel; aztán így szolt:

— Megkeresztellek az atya, fiu és szentlélek Isten nevében és a J a n nevet adom neked; most pedig, te keresztény lélek, menj, a honnan jöttél. Amen!!

A keresztény léleknek azonban egy csöpp ked-

ve sem volt, hogy visszamenjen oda, a honnan jött és elhagyja a gyöngye kis testet, sőt ép ellenkezőleg, apró lábcskaival teljes erejéből kezdett rugdalózni és — ha még oly gyengén is — sirni, úgy, hogy a komámasszonyok azt hitték, hogy valami kis macska nyávog vagy más valami.

Elküldtek a tisztelendő urért, ez eljött, elvégezte tisztjét és elment; a beteg magához tért és egy hét múlva már munkájához látott. A gyermek élete csak egy szálón függött; alig lélegzett, de negyedik esztendőre a kakuk megszólalt a háztetőn; innen kezdve jobbra fordult a dolga és nagy kinlódva elérte a tizedik évet. Mindig sovány és száraz maradt, hasa fel volt puffadva, ajkai beestek; kenderszínű, majdnem fehér haja lehullott tisztá, bámuló szemekre, melyek úgy tekintettek a világba, mint valami megmérhetetlen távolba. Telben a kályha mögött guggolt; ott siránkozott a hideg, de akárhányszor az éhség miatt is, mert az anyácskának nem volt mit a kályhára vagy a fazékba tennie. Nyárban egy kis ingecske volt rajta, valami kendődarabbal a derekához kötve; fején rongyos kis szalmakalap; úgy szaladgált egész nap. Kenderhaja kipislogott a kalapból, fejecskeje meg é g felé nyult, mint a madár csőre. Anyja szintén úgy élt, mint a fecske az idegen fedél alatt; szerette őt a maga módja szerint, de azért elég gyakran megverte és rendszeren „kölyök”-nek hívta. Nyolczadik évében már mint kis bojtár járt a nyáj után; ha pedig a

kunyhóban nem volt mit ennie, gombázni ment az erdőbe. Isten kegyelmének köszönhetette, hogy ott valami farkas meg nem ette.

Nem igen híres eszű fiu volt, és mint valódi falusi gyermek, szájába dugta ujját, ha valaki megszólította. Az emberek nem nagyon hosszú életet jóstoltak neki, de azt meg még kevésbé, hogy anyjának valami nagy öröme lesz belőle, mert a munkánál alig lehetett hasznát venni. Nem lehet megmondani, mint esett, de egy valami után roppant vágyódott, a muzsika után tudni illik. Figyelt minden hangra és mennél inkább növekedett, annyival inkább mindig csak énekre, zenére gondolt. Ha a nyájjal az erdőbe, vagy valamelyik pajtásával számóczát szedni ment, visszatért egyetlen szem nélkül és suttozva szolt:

— Anyácskám! Jaj, az erdőben milyen szépen muzsikált — valami. Jaj, jaj!

— Majd muzsikálok én neked mindjárt valamit, te haszontalan! — kiáltott anyja bosszusan és ugyancsak huzta hátán a főzőkanállal.

A gyerek sirt, megígérte, hogy sohase hallgat többet arra, de azért mindig csak arra gondolt, hogy milyen szépen csengett-bongott az erdőben... Ki, mi csengett és bongott? Tudta is ő! A tölgyek, a fenyők, a jegenyék, a topolyák mind zugtak, bugtak: az egész erdő!... még a visszhang is... A mezőn a füvek énekeltek, a kunyhó mögötti kertben a verebek csiripeltek, hogy még a cseresznyefák is megrázkodtak bele. Este min-

a szabadelvű-párt újabb határozati javaslatát, mely szerint a tisztá vizsga magyarul nyelven lehetőséget a német nyelv tudása csakis a mulhatlanul szükséges mértékben kívánatik. Utána Fejérváry Géza honvédelmi miniszter szólott, kijelentve, hogy elfogadja Gajáry javaslatát, mert célja csak a tartaléktisztek számát emelni s képzettségüket fokozni.

A 27-ki ülésen tárgyalott Gajáry Ödön határozati javaslata. Hozzászólott a tárgyhöz elsőbbsen Tisza Lajos gróf, ki beszédében kiemelte azon könnyítéseket, melyeket a módosítás nyújt az önkéntesek részére. A magyarság — úgy mond — nem tarthat a germanizációtól s az ellenzék agitációi hasztalanok, sőt a házbán folytatott apróbb csete-paték komoly bonyodalmakat okozhatnak. Gajári indítványa hivatva van minden kételet eloszlatni. Bolgár Ferenczcel szemben megjegyzi, hogy a kormánynak nem vehető szemére, hogy a hadsereg organizációjánál Németországtól eltér, mert ez akkor történik, midőn javítást hoznak be, a mint ez a Mannlicher-fegyverek behozatalánál történt. Végül appellál a polgároknak a hadsereggel való egyetértésére. Beszédét pártja élénken megjelenezte. Utána Irányi Dániel szólott, kijelentve, hogy a biztosítékot csak törvénybe iktatva fogadja el. A javaslatot elveti. Ezután Teleky szólalt fel, beszédében melegen pártolva a módosítványt.

A 28-iki ülésben Vester a szakasz ellen szolt s kifejté, hogy az országnak nemcsak katonatisztekre van szüksége, hanem intelligens középosztályra is. Nagy István a katonai évkönyvekből kimutatja, hogy tisztihány nincs. Ivánka és Széll Ákos elfogadják a szakaszt. Csáky miniszter Széll beszédre reflektálva, kijelenti, hogy oda fog hatni, hogy a képezdét végzettek is megkapják az önkéntességi jogot. Czirer a nyelvkérdést, a magyar aspirációk jogosultságát fejtegeti. A miniszterelnök feláll. A baloldalon roppant zaj és lábdobogás. Tisza a percekig nem jut szóhoz; az elnök erőlyes felszólalására azonban a csend helyreáll. Tisza az ellenzék megújuló zajongása és lábdobogása közt főként Beöthyvel polemizál; kijelenti, hogy ha a közönségben a kijózanodás bekövetkezik, a közvélemény fogja elítélni az ellenzék mostani magatartását. (Zajos helyeslés a jobboldalon. „Hoch!”, „abzug” a baloldalon.)

SZEMLE.

A magyar ellenzéknek a Németországgal való szövetségről tett nyilatkozatát nagy meglepéssel veszi tudomásul a Vossische Zeitung. Ausztria-Magyarország egyetlen ellensége Oroszország, — úgy mond — s minthogy ez az egységes Németországban világhuralmának ellenségét látja, Németország és Ausztria-Magyarország természetes szövetségesek.

Romániában a válság létezését a kormányhoz közel álló sajtó is elismeri. Híre jár, hogy Vernescu kilép a miniszteriumból és a képviselőház elnöke lesz. Helyét a miniszteriumban Lahovary fogja

denféle hangot hallott, mit falun csak hallani lehet, és azt gondolta magában, hogy az egész falu dalol és muzsikál. Ha dolgozni küldték és a vasvillával a szemetet forgatta, hallani vélte, mint muzsikál a szél a villa nyelében. Ha meglátta a felügyelő, hogy tetlen áll, hogy haja vissza van borzolva és hallgatja a szelet, mely a favillában játszik... akkor a szij után nyult és emlékül ráért a hátára egynehányat. De mi haszna volt? Az emberek „Muzsikás Jankó”-nak hívták... Tavasszal megszökött a háztól és fűzfapöt faragott magának. Éjjel, midőn a békák brekgetek, a réten a haris csattant, a mocsárok között a dobosgém bömbölt, a sövény mellett a kakas kukorékol: olyankor nem tudott aludni, folyton hallgatódzott és Isten tudja, mit hallott ő mindabbból... A templomba édes anyja el nem vihet, mert ha megszólalt az orgona, vagy felhangzott valami andalító ének, a gyermek szemei elhomályosultak, vagy oly élénk sugarakat hánytak, mintha azokat a tulvilág visszfénye ragyogná be.

Az éjjeli ör, ki körüljárta a falut és hogy el ne aludjék, a csillagokat számlálta, vagy a kutyákkal beszélgetett, nem egyszer látta Jankót, ki a sötétben a korcsma felé szaladt. De a gyermek nem ment be, künn maradt, oda hajolt a falhoz és hallgatott. Bent vig tánczban perdültek a párok; nem egy legény szájból kelt a jökdé „csuhaj”. A lábak dobbanását, a szegénylős lányok sivitását egyaránt lehetett hallani. A hegedű halkan sirt-

átvenni. A legkülönbözőbb hírek jutottak forgalomba. Új ellenzék-alakulások beszélnek, mely magában foglalja az összes ellenzéki csoportokat. Szóba került, hogy legközelebb a képviselőházat is feloszlatják. Beszéli, hogy a király a képviselőház vád alá helyezési határozatát hazafiatlan ténynek nyilvánította.

Az olasz kormány lemondott. Crispi miniszterelnök esütörtökön közölte a képviselőházzal a királynak is benyújtott lemondását. A király felkérte a kormányt, hogy az ügyeket egyelőre tovább vezesse.

Azokkal a verziókkal szemben, melyek Czankovnak a czárral való érintkezéséhez fűződnek, több hír konstatálja, hogy a czár a kihallgatás alkalmával határozottan elutasította Czankov nézetét. Ebből azt következtetik, hogy Oroszország semmit sem fog változtatni Bulgáriával szemben eddig tanusított tartózkodó magatartásán.

A minapában az hír terjedt el a lapokban, hogy Bulgária a bécsi kabinet hozzájárulásával Bécsbe politikai ügyvivőt nevez ki. Ez a hír — mint a Pol. Corr. írja — alaptalan. Már Sándor fejedelem nyilvánította abbéli kívánságát, hogy Bécsben ügyvivője akkreditáltassék, de a bécsi kabinet Bulgáriának, mint török hűbéres államnak, diplomáciai képviselői jogát nem ismerhette el. A bécsi kabinetnek kétségtelenül ez a felfogása még manapság is, noha Bulgária megteheti, hogy Bécsbe és más városokba megbízottakat küldjön, kik a bolgár érdekeket teljesen és csakis magánemberek minőségében képviseljék.

V i d é k.

Farsangi élet Martonfalván.

Ha az ember a kalendáriumból nem látná, nem is hinné el, hogy nálunk is farsang van. Míg a nagy világban „muzsikálnak, járkál a bolondját”, addig nálunk a felfingerült kedélyállapotok nyilvánulása zavarják a békés csendet.

Korábban a papválasztási mozgalmak hoztak rokont rokonnal, jó barátot jó barátal meghasonlásba. Egyiknek Pál nem tetszett, a másiknak Péter, egyiknek a magas, másiknak a törpe, egyiknek a barna, másiknak a szőke; a harmadiknak meg egyik se. „Ebből aztán lesz hadd el hadd!” „Pál nem hagyja: ötlet ucsese! Péter ordít: ő még úgy se!” „Ez sem enged, az sem hagyja, s a két párt kicsinyje, nagyja összehorgolnak keményen, mint kutyájok a sövényen innen és túl összeugat — s eszi mérgében a lyukat.”

Persze csak a lyukat, mert maholnap már egy esztendeje, s a nagy hü-hónak még sincs semmi eredménye. Nincs pap! Különbön még egy járunk vele, mint a szász legény, a ki két feleséget akart venni s a végén még az egyet is megsokalta. Vagy ő hagy itt minket, mint Szt. Pál az oláhokat, mert bármelyik jölnének jut meg a szeren-

ritt: „Mi csak együnk, mi csak igyunk, mi csak mindig jól mulassunk”; a brugó pedig méltóságon zugott közbe: „Ugy legyen, ugy legyen!” Az ablakokon keresztül kicsapott a világosság, a korcsmának minden egyes gerendája reszketni látszott, minden deszkaszál mintha énekelt, muzsikált volna, és Jankó hallgatott... Mit adott volna érte, ha hegedűje lenne, mely szintén azt sirná: „Mi csak együnk, mi csak igyunk, mi csak mindig jól mulassunk.”

Az ilyen muzsikáló kis deszkák! Ej no! De hát hol vegye őket az ember, hol készítik azokat!... Ments Isten! Hallgatóni szabad volt, hallgatódzott hát, míg egyszerre csak megszólalt az éjjeli ör:

— Takarodol haza, te kis ördög?!

Akkor azután meztelen lábaival neki iramodott a kunyhó felé; a sötétben minduntalan üldözte a hegedű hangja: „Mi csak együnk, mi csak igyunk, mi csak mindig jól mulassunk.” Ép úgy zugott a nagy bögő is: „Ugy legyen, ugy legyen!”

Nagy ünnep volt az rá nézve, ha hegedűt hallhatott, lett legyen az aratók ünnepe, avagy lakodalm. Oda bujt olyankor a kályha mögé és napokig sem lehetett szavát hallani; csak fénylő szemével úgy nézett maga eleibe, mint a macska. Végre valami zindelydarabból faragott magának hegedűt, ráhuzott néhány lőszörszálat, de ez nem szolt olyan szépen, mint a korcsmában hallotta; a hurok csöndekén, igen csöndekén rezgetek, úgy zugtak mint a legyek, vagy mint a

csétlenség a mi diszes parochiánkat elfoglalhatni, 15—20 család átcsap a kath. egyházba, s akkor a pap és mester duettben bátran dudolhatják, hogy „pap s mesternél a disznópásztor százszor jobban él!”

A másik — a mi nem kisebb izgatottságot idézett elő — a „Pázsint” nevű közhely felosztása.

Ez a 170 holdnyi terület volt ez ideig egyetlen közhelye Martonfalvának, a hol ingó-bingó lábas jósága egész nyaranként ha nem is legelhetett, legalább járhatott, kelhetett; hol „a gazdag a szegénnyel, a nemes a jövevénynyel osztozott azon törvényen.”

Oh május 15-dike — te a martonfalviaknak tavasz-hirdetője — miért mensz el, miért hagysz itt minket?! Hiszen csak „te benned biztunk” már az „elrekedés”-től fogva! Oh, a te neved emlegetése mennyi kéjt, mily örömet, mekkora erőt és kitartást adott az elcsüggedt lábú, kongó gyomru párak lelkének!

A zsidók az ígért földet nem várták úgy, mint a rekt' uram világtalan barnája és ennek sárgaszőrű ivadéka tégedet, életmentőt, a szabadulást áldott napját. Noénak a szivárvány s az új világ feltalálójának a zöld sziget megpillantása nem szerezhetett nagyobb örömet, mint a sárga, barna és kajlának a te hajnalfényed, és a pusztában vándorlók a mannát nem élvezhették nagyobb kéjjel, mint ezek az első harapást.

Május 15-dike! Hosszu tél után minő ébredés! Künn pap, mester, harangozó, egyházi; kis-és nagybíró, első és utolsó esküdt; nemes, katona és új polgár s még a legújabb polgár is: az egyiptomi ivadék; öreg, ifjú, gyermek mind-mind künn a Pázsinton!

Ki tehenével, ki borjával; ki szürkét, ki barnát, ki mindenfélét vezetve, hajtva; ki a kíváncsiságtól, ki az üde levegő szivása által tüzetve, hajtva; ki szivarat tartva szájában, ki pipát; ki bottal kezében, ki ostonnal, kin csengetttyű, kin harang — de ott voltak már kora hajnalban!

Minő panoráma! Minő harmonia! Ember, állat együtt! „Minden élő állatok ujulnak örömben.”

És most ezen szinpompos, bűbajos képnek vége, örökre vége! Ki van mondva, hogy feldarabolta-tik a „Pázsint”!

A plebs fel van bősztülve a patriciusokra. „Kereseg a vajda és az egész ország” bősztülve kiáltja: reszessz birtokosság!

Egyik reggel „pástelust” is kaptak, nem egyet, de hármat; az egyiket plane a polgár ajtajában, a kinek az volt meghagyva, hogy „a benne lévő piczulát igya meg s a levelet aggya át a főbíró-nak”, ki is a rendelet mind a két passzusának híven is megfelelt. És most ott fekszik a borzalmas iromány a maga félelmes meztelenségében a bíró asztalán. A ki kíváncsi rá, olvassa el. Én látam, s mondhatom, megijedtem nem is annyira a benne foglalt rémitgetéstől, — mert hiszen „szegény ember, mit busulsz, mikor semmim sincsen” — hanem attól a rettenetes orthographiától, a melyen el van az zengve.

Az egyik urat arról biztosítják benne, hogy ha eddig nem épített, gondoskodnak arról, hogy ezután építnie kell; a másikat meg arról, hogy

tücskök. De azért eljátszott vele reggeltől nap-estig, habár annyi verést, annyi ütleget is kapott érte, hogy valami éretlen, összetört almához kezdett hasonlítani. De hiába, a természete ilyen volt. A fiu mindinkább elsoványodott, csak a hasa volt még mindig felpuffadva, haja még sűrűbb lett, szemei még inkább elmeresültek és majd mindig könnyekben usztak, de ajkai és melle mindinkább beestek... Épenséggel nem hasonlított más gyermekekhez, hanem inkább hegedűjéhez, mely alig hallhatólag pengett. Aratás előtt meg majd éhen is halt, mert csak répával élt és egyedül azon vágy éllette, hogy egy hegedű birtokába juthasson.

E vágya azonban rossz gyümölcsöket termelt. A kastélyban az inasnak volt egy hegedűje, melyen gyakran este felé szokott játszani, hogy a szépének és a többi szolgáléleknek megtegyék. Jankó hébe-korba a kerítésen keresztül odalopódzott egész az ebédő ajtajáig, hogy a muzsikát hallgassa, vagy legalább egy pillantást vehessen a hegedűre. Ott függött a falon, ép az ajtóval szemben, a fiu szemével egész lelkét küldte hozzá, mert megközelíthetetlen szentség gyanánt tünt fel előtte, melyhez ő mint méltatlan nem nyulhat, bár e földön a legdrágábbnak tekintette. Kinos vágy emésztette, legalább egyszer szeretne volna megérinteni, legalább egyszer szeretne volna közelből látni... A szegény piciny gyermekszív már a merő gondolatától is átüdvözölten dobogott.

(Vége következik.)

agyon verik. A harmadiknak meg azt kívánják, hogy adjon Isten annyi gyermeket, hogy az utódai a disznópásztori magas állás felett vesszenek össze. Ki van ott adva mindenkinek a maga része.

Meg is tette a hatását! A ki még nem biztosította épületeit, nyakra-főre rohan az ügynökhöz. Ha lemegy a nap, nem kell kalap; ajtó, ablak zárva. Ki nem mozdulna senki a szobából, és ha lefektetik, fejét a párna alá dugja, mint a cigány a boglya alá, s nem bánja, hadd üsse a mennykő egybeült, csak a fejét ne. Bezzeg nem leskelődnek most a kert hasadéka éjjelente!

Van ám remegés, ha egy-egy jókedvű szolga-legény úgy éjfél tájban el-elrikkantja magát. „Uram Jézus irgalmazz!” s vetjük a keresztet református létünkre és énekeljük a zsoltáriró Dáviddal: „Tarts meg engemet oh én Istenem”, s olvasó nélkül is elől, meg elől kezdjük: „Hiszek egy Istenben”.

A bakter is füttyölve megy végig az utcán, hadd hallják, hogy nem fél, s ha kifárad bele, hangosan beszélget, mintha másodmagával volna.

Még a házörző ebek sem úgy viselik magukat, mint azt hivatásuktól méltán megvárhatná az ember. Mig nappal ott csatagolnak a kapuk előtt a járó-kelők ijesztgetésére: éjjel behúzzák magukat a szalmakazalokba; érzik tán azok is, hogy van valami a levegőben.

Csak az a mennykő pástélus ne volna!

Lázbán van az egész falu!

És ez mind miattad van, te lovak és szarvas marhák legelő tanyája! És ki mondhatja meg, hogy mi minden nem történhetik ezután!?

Oh, Pázsint, Pázsint, mennyi bajt okoztál nekünk és mennyi dolgot adsz te a timároknak és csizmadiáknak!

Oh, Pázsint, Pázsint, mennyi bánat, harag, remegés szülő anyja vagy te!

Felosznak, elcsúfítanak téged; össze-vissza hasogatják sima hátadat, leborotválják selyem-lágy fürtjeidet! Mit kellett megérned!

Elmész, itt hagysz minket. Itt, mellettünk, száz mértföldre lész te tőlünk.

Fogadd búcsunkat te,
A kinek elvesztése által
Ólaimban nagy úr támad
Isten veled kedves Pázsint
Fáj a szívünk utánad!

—ó—r.

Különfelek.

— Kézdi-Vásárhely város képviselőtestülete folyó hó 1-én rendkívüli közgyűlést tartott, melynek fődecensségét nem annyira maguk a tárgyak, mint azon körülmény képezte, hogy ez volt az új polgármesternek első funkciója, melyben magát a képviselőnek bemutatá. A képviselők teljes számban jelentek meg és elnök polgármester vezette a gyűlést higgadt erélyvel és kiváló tapintattal, s a gyűlés tagjai többször tüntették ki a rokonszenv jeleivel az elnököt. A gyűlés folyamáról a következőket írhatjuk: 1. Polgármester meleg hangon üdvözlőlvén a megjelenteket, a megnyitót beszéd zajos éljenzéssel fogadtatott. — 2. Polgármester bejelenti Rudolf trónörökös halálát; a részvét meleg szavaival emlékezik meg az országot ért súlyos csapásról, s egyszersmind ajánlja, hogy a képviselő tegye magáévá a tanács azon véleményét, hogy az elhalt trónörökös halála, mint igen szomorú történelmi esemény, jegyzőkönyvileg megörökíttessék. A tanács ebbeli határozata egyhangulag elfogadtatott. — 3. Polgármester bejelenti Tóth Sámuel városi képviselő halálát, melyre meg lett határozva, hogy rendes szokás szerint az elhalt képviselő rövid életrajza jegyzőkönyvbe veendő és az elhunyt családja részvétírat intézendő. — 4. Polgármester bejelenti, hogy a háromszéki vasút tárgyalás a közigazgatási bejárás kezdetét vette s Kézdi-Vásárhely városára nézve a tárgyalás folyó hó 5-én d. e. 9 órakor a tanácsbáznál fog megejtetni. A képviselő a tanács mellé egy bizottságot küld ki kebeléből, mely a város érdekeit a gyűlésen képviselni fogja. Ezzel kapcsolatosan Csiki József ügyvéd egy kész folyamodványt terjeszt a képviselő elébe, mely a vasut terbe vett irányának megváltoztatását kéri. Miután azonban ezen kérvény a szabályok értelmében a gyűlés előtt 24 órával nem lett bejelentve, polgármester tárgyalás alá nem bocsátja; azonban a képviselők ohajának engedve, a gyűlést 20 percre bezárja. Ezen idő alatt a folyamodvány felolvasatván és helyesnek találtatván, a kiküldött bizottság elvállalta, hogy a március 5-ki gyűlésen elő fogja terjesztetni. — Elnök 20 perc múlva a gyűlést megnyitván, a képviselőt a szervezeti szabályrendelet jóváhagyását és az 1889. évi költségvetés kiigazítását tárgyzó megyei leiratokat veszi tudomásul, nemkülönben általános tetszéssel fogadja az irodai szerekek árlejtés utján való kiadását, s ezután elnök a gyűlést bezárja.

— A háromszéki vasut. A zernest—brassó—háromszéki vasut közigazgatási bejárása hétfőn vette kezdetét. A bizottság Brassó város tanács-termében jött össze. A tárgyalásban részt vettek többek közt: Gyöngyössy János közlekedési miniszteri osztálytanácsos, mint a vasut közigazgatási bejárásának elnöke, Dobieczy Sándor min. főmérnök, Vajna műszaki biztos, mint a közös hadügyminiszterium képviselője, br. Apor Gábor és Gyárfás Győző, mint megyénk képviselői. Hétfőn a zernest—brassói vonalrész lett tárgyalva Brassó, Keresztényfalva, Rozsnyó, O. Tohán és Zernest községek képviselőivel. Kedden Brassó város bankettet rendezett a bizottság tiszteletére a „Nro 1.” szállodában.

A létesítendő vasut közigazgatási bejárására vonatkozó tárgyalás Seps-Szentgyörgyön pénteken délelőtt vette kezdetét a vármegyeház nagy termében. A tárgyalásra megjelentek az érdekelt községek képviselői teljes számban. A tanácskozást Gyöngyössy János min. osztálytanácsos nyitotta meg, vázolván a tárgyalás célját, mely az ut-átjárók és átereszek megállapítására s az átlomás elhelyezésére vonatkozik. A tárgyalás a legszebb rendben folyt le Dobieczy Sándor min. főmérnök szakszerű előadásai és utmutatásai alatt. Az engedményesek részéről jelen volt a tárgyaláson Horovitz is, kinek figyelme a székek érdekek fejlesztésére irányult vasutépítés módzatainál a legkisebb mozzanatokra is kiterjedt. A tárgyalásra megjelent miniszteri biztosok pénteken Seps-Szentgyörgy város vendégei voltak, szombaton pedig Potsa József főispán asztalához voltak hivatalosak ebédre.

— A brassó—hosszúfalusi gőztramvaj bejárása szerdán történt meg. E vonal következőképp lett megállapítva: Kiindulva Ó-Brassónál, felmegye a klastrom-utczán végig a tanácsház elé, melyet megkerülve, lemegye a nagy-utczán, a nagy Bolyan végig ki a vámsorompón a Hétfaluba vezető államuton végig Derestyéig, ott a hidon át mindentűn a törvényhatósági uton egész a hosszúfalusi községhez, mely előtt bekanyarodik, hogy a Tatrag folyó mentén létesítendő faraktárig menjen, melynek helye azonban még nincs megállapítva.

— Az iatlméresi jog kártalanítására vonatkozó bejelentésekhez szükséges nyomtatványok ivenkint 2 kért a helybeli kir. adóhivatalnál beszerezhetők.

— Értesítés. Kézdivásárhelyi ref. egyházközségünk híveinek ezennel tudomására hozom, hogy a Szűcs József-féle óvadéki okmányt, melyet tiszteletes Székely János pap ur az egyháztanács kisértő határozatának be nem vétele mellett önhatalmulag felterjesztett, a méltóságos állandó Igazgatótanács elfogadta s a tiszteletes ur állítása szerint megerősítette és helybenhagyta. Kiváncsi lehet velem együtt az egyházközség minden tagja, hogy minő felvilágosítást küldött a tiszteletes ur az ominosus ügyben a felsőbbséghez, s minő értékbizonyítványt támogatta a beadódott által utólagosan nyújtott, de az egyháztanácsban nem tárgyalt óvadéki okmányt? Baló László s. k., egyháztanácsos.

— A gyergyószentmiklósi ifjúság báljára, mely március hó 5-én lesz, a meghívók szétküldetnek. A rendezőség mindent alkövet a siker érdekében. Mint a legkedélyesebb mulatságok egyikét, a közönség figyelmébe ajánljuk.

— Gyergyó-Remetén egy létesítendő tűzoltó-egylet alapja javára az odavál kereskedői kar igen jól sikerült táncmulatságot rendezett folyó hó 23-án. Vidékről, nevezetesen Szt-Miklós és Ditróbl is igen nagy számú közönség vett részt. A négyesek 50—50 pár táncoltak. Szép hölgyek is nagy számmal voltak jelen. Bevétel 100 forinton felül volt.

— A Battenberg Sándor herceg házassága, mint egy frankfurti távirat is megerősíti, most már minden kétséget kizárólag megtörtént. A fiatal pár Mentone-ban kelt egybe, a protestáns templomban. Ezzel be van fejezve a szilvniczai győző regénye, legalább annyiban; a mennyiben a nyilvános szerepléssel összefüggött. Leteszi eddigi előkelő nevét, hogy ezután az egyszerű Hartenau gróf álnév alatt csupán a családi boldogságban lássa életcélját. Kétségtelen, hogy ebben a helyzetben nagyon csendes ember lett belőle. Csak néhány hete még, hogy Battenberg herceg Bécsben időzött, s akkor már híre járt egy nyilatkozatának, a melynek az volt az értelme, hogy nemsokára sikerülni fog a császár jóindulatát visszanyernie. Hogy mit értett ezalatt a herceg, azt akkor aligha kitalálta valaki, míg most bizonyára mindenki megérti. Mert az bizonyos, hogy ha a császár még oly ellensége lett volna is Battenberg Sándor hercegnek, az egykori bolgár fejedelem-

nek, a ki ellen még mindig nem volt biztosítva, hogy újabb kellemetlenséget nem okoz-e neki, de a minden oroszok hatalmas uralkodója nem tarthatja meg tovább is nehezítelését a magán emberrel szemben, a kivé a Loisinger kisasszony férje lett. Ezzel a házassággal Battenberg herceg egyszer s mindenkorra lemondott a nyilvános szereplésről s arról, hogy valaha koronát tegyen a fejére. De nemcsak a császárnak, hanem Koburg Ferdinánd bolgár fejedelemnek is nagy megkönnyebbülésre lesz ez a házasság, a mely által egyszer s mindenkorra ki van zárva annak a lehetősége, hogy valaha a szilvniczai hős Bulgáriában még vezérszerepet játszhatson.

— Az apagyilkos anyja a király előtt. Az apagyilkos Móríc József ügyében dr. Kardos Samu, Móríc védője, táviratilag kért engedélyt arra, hogy a kegyelmi kérvényt a megölt anyja sajátkezűleg juttathassa a trón számolyához. Az engedély megadatván, Móríc Andrásné hétfőn délelőtt 10 órakor kihallgatáson volt a királynál. A fogadó trónterem előszobájában az apagyilkosnak mély gyászba öltözött anyja a folytonos sirástól vörös szeméit törülgette. Móríc Andrásné a harmadik volt, a kit a trón elé bocsátottak; egész testében remegve kelt fel székeről, a mikor a bejelentő four felszólította, hogy lépjen a terembe. Inogó léptekkel, kezében a kegyelmi kérvénnyel lépett a trón elé; a király a trónszék előtt állott és Mórícné beléptekor a kérvényező ügyét tartalmazó iratot olvasta. A szerencsétlen asszony mélyen meghajtva magát, így szólott: „Egyetlen fiam életéért jövők, felséges király! Csak ennyit tudott mondani, mert hangja elakadt és fuldokló zokogásban tört ki. De a király lelépve a trónról, a zokogó asszonyt e szavakkal bátorította: „Beszéljen jó asszony, beszéljen bátran!” Majd öt percig tartott, a míg az anyja, a zokogástól folyton felbeszakitva, elmondotta a gyilkosság történetét, s végül kérve a királyt, hogy kegyelmezzen meg fiának. Ő Felsége látszólag megrendülve, így szólott Mórícnéhez: „Ne busuljon fia sorsa felett, majd segíték a bajon!” Mielőtt a kihallgatás véget ért volna, Mórícné átnyújtotta a kegyelmi kérvényt a királynak. A királyi kihallgatás után Mórícné Keresztes Károly alezredes hadbíró lakásán kereste fel, arra kérte őt, engedné meg neki, hogy fiával beszélhessen. Az alezredes engedett e kérésnek és a szerencsétlen asszony délután fél öt órakor már ott volt fiánál, a fegyvergyári laktanya fogházának tanácstermében. Móríc József elővezettetésekor rendkívül nyugtalan és izgatott volt, de a mikor anyját megpillantotta, könnyelt szemekkel még ő vigasztalta, mondván: „Ne busuljon miattam, jó édes anyám! Majd megsegít engem az Isten!” Bucsúzáskor aztán az anyja elmondotta a fiának, hogy a királynál volt és érte kegyelemért könyörgött. A gyilkost, alig hogy anyjának megköszönhette közbenjárását, visszavezették börtönbe.

— Helyreigazítás. A néhai Szacsva János utódainak végkielégítésére történt adakozások kimutatásából tévedésből kimaradt Benkő Sándor szeszgyáros ur neve, ki 5 frttal járult a nemes czélhoz.

RÖVID HIREK.

Holub, a híres Afrika-utazó, kedden Budapesten felolvasást tartott afrikai élményeiről. Holub közelebbről Brassóban fog felolvasást tartani. — Az özvegy trónörökösné „felejtethetetlen férje emlékéül” őt értékes aranygombot ajándékozott Jókai Mór-nak. Az ajándékot az teszi becsessé, hogy azokat az elhunyt folytonosan használta. — Horvátországban az utóbbi napokban ismét három postásikkasztás történt. A múlt év júliusa óta a zágrábi postagazgatóság területén összesen 20 postásikkasztásnak jöttek a nyomára. — Szegedet ismét árviz fenyegeti. A védelemre erélyesen készülődnek. — 27 óráig tartó beszédet mondott a brit-kolumbiai parlamentben a minap egy képviselő. Délután egy órakor kezdett beszélni és szakadatlanul beszélt másnap délután 4 óráig. — Majomfeju fiut szült Kisvárdán egy cselédleány. Az anyja annyira megremült a szörnyszülött láttára, hogy ijedében és szegényében elásta a csecsemőt. A hatóság előtt vallotta be tettét. — 300.000 frankot nyert Galatán egy pékinas a nagylutrin. A sütőde tulajdonosai a péklegényekkel egyetértve elhatározták, hogy a fiut elteszik láb alól. A szerencsétlen gyermeket megkötözve a sötétkemenzékbe dobták az izzó parázs közé, a hol hamuvá égett. A lelketlen embereket letartóztatták. — Oroszországban új ismétlő fegyverekkel tesznek kísérleteket. — Varsóból írják, hogy onnan ismét 300, ott élő nem orosz zsidót utasítottak ki minden megokolás nélkül.

Közigazdaság.

Értesítés. A kézdivásárhelyi takarékpénztár igazgatósága a nagy közönséget tisztelettel értesíti, hogy folyó év március hav 1-től kezdve a kikölsönzési kamatlábat további intézkedésig 1%-kal alább szállította. Az igazgatóság.

Répacukor-gyár. A botfalvi répacukor-gyár — mint örömmel értesülünk — mégis létre fog jöni, sőt már teljesen biztosítva is van. A gyárosok, Steffen és Czell Frigyes s fiai czég, már törvényszéki be is jegyezték czégjüket, a termelők szövetkezetei vidékenként már megalakultak s a napokban a szerződések a gyárosok s a termelők között ki is fognak már cseréltetni. Annnyira van már az ügy, hogy a czég már vásárolja is az építési anyagokat, hogy tavasszal hozzáfoghasson az építéshez. A gyár sokkal nagyobb lesz, mint eredetileg tervezve volt.

A ludak korának felismerése. Hogy mily öreg valamely lud, azt következő módon tudhatjuk meg: Minden ludnak a szárnyán közvetlenül a nagy tollak mellett két igen erősen benőtt, hegyes, keskeny és kemény tollacska van. Egy éves korában a nagyobbikon egy kis barázdta támad, mely olyannak látszik, mintha részüst háromrészlű reszelővel készítették volna. Minden évben egy ilyen barázdta támad. A hány ilyen barázdta van az említett kis toll szárán, annyi éves a lud.

Sebes kézzel a földet dolgozni nem tanácsos. A kinek a kezén bármily kis horzsolás van, óvakodjék földdel, kivált kerti földdel dolgozni, mert, kivált ez utóbbi, igen sok olyan bakteriumot tartalmaz, mely rohadást indít s e bakteriumok, ha a sebbe jutnak, könnyen vérmérgezést okozhatnak. A sebre tegyünk három százalékos karboloidatba mártott vászondarabot s kössük be jól.

A vörös tej okai. A gazdasszonyok néha észreveszik, hogy a különben kifogástalan fehéren kifejt tej rövid idő múlva megvörösödik s természetesen hasznavehetetlenné válik. Ezt a megvörösödést a középkorban a boszorkányok gonoszságának tulajdonították s a babonás emberek még most is boszorkányságnak tartják. A felvilágosult emberek azonban másban keresték a baj okát. Kezdetben a micrococcus prodigiosusnak tulajdonították, delegujabban egy finn tudós Gösta Grotakfeldt bebizonyította, hogy a nevezett bakteriumnak semmi köze sincs a tej vörös színéhez, mert nem az egész tej vörösödik meg, hanem csak a tejszín, illetőleg a tejfő felülete. A nevezett finn tudós a tej valódi bakteriumát is felismerte, neve: bacterium lactis erythrogenes, felfedezője pedig dr. Hüppe Wiesbadenben. A bakterium vesszőalakú, az egyik végén gömbölyded. Mesterségesen tenyésztve gelatinon stb. sárga, a tejben vörös foltokat képez. A tej tiszta kezelése a legjobb ellenszere.

71-ik közlemény

a kézdivásárhelyi szegény munkaképtelen öregek „Stephanie” menedékházának 1888. évi élelmészeti szükségleteinek fedezésére tett szíves adakozásokról.

Baló László gyűjtése.

Dávid Gyula kereskedő 10 lit. borsó. Fejér L. fiai 3 drb kendő. Szűcs Mózes 1 rud szappan, 1 drb gyertya. Szűcs Balint mészáros 30 kr. Ifj. Bándy István 1 kiló kás, 1 kiló só. Jancsó Ferencz (Samné) 6 liter paszuly. Ifj. Kupán József 1 rud szappan. Szűcs Józsefné v. polg. 4 lit. ecet, 1 kiló rizs, 1 rud szappan, 1 drb gyertya. Szűcs Mózes mészáros 40 liter pityóka. Özv. Csizsár Pálné 50 lit. pityóka. Csizsár Pál 50 liter pityóka. Pongrácz Jánosné 25 l. rozs. Csizsár Dénes szeszgyáros 50 liter pityóka. Pánczél Noé 12 kr. Ifj. Benkő Pál 100 liter pityóka. Nagy József kenyér-sütő 2 kenyér. X. X. 1 forint. Jancsó Mózes szeszgy. 100 liter pityóka. Özv. Pap Andrásné 20 liter árpa. Ifj. Kovács István 20 liter rozs, 1 drb füstös láb. Csiky Józsefné 50 kr. Kreniczky Károly 30 kr. Balogh János 40 kr. Özv. Vizi Istvánné 40 kr. Politzier Rudolf keresk. 20 kr. Szabó János mészáros 40 liter pityóka. Megyasza István 25 lit. pityóka. Jancsó Károly kereskedő 25 liter pityóka. Kovács János boráros 25 liter pityóka. Nagy Gézné 25 l. murók. Csizsár Imre szeszgyáros 50 l. árpa. Id. Zsigmond György 20 liter rozs. Id. Kupán József 25 liter rozs. Török Sándorné szeszgy. 4 kupa ecet. Weinreiter György 40 kr. Weinreiter János 40 kr. Id. Jancsó Istvánné 40 lit. árpa. Török Sámuelné 4 liter paszuly. Özv. Török Ferenczné 20 liter rozs. Özv. Szabó Elekné 20 liter rozs.

Fogadja a buzgó gyűjtő és a szíves adakozók önzetlen adománycikkért szegény, munkaképtelen öregeink nevében kifejezett leghálásabb köszönetünket.

Kézdi-Vásárhely, 1889. márcz. 1.

Br. Szentkeresztly Stephanie,

elnök.
Vajna Károly,
jegyző.

Felölös szerkesztő és kiadó-tulajdonos:
Ifj. Dobay János.

Sz. 553—1889.

Hirdetmény.

Alólirott a vármegyei alispán urnak 1801. sz. a. kelt rendelete és a kézdivásárhelyi tanácsnak 1889. február 27-én tartott tanácsulási 31. jegyzőkönyvi pont alatti határozata alapján közhírré teszem, miképen a Brassótól Seps-Szentgyörgyön át Kézdi-Vásárhelyig tervezett helyi érdekű vasutvonálnak közgazgatási bejárása és azzal kapcsolatos tárgyalás a város házánál márczius 5-én délelőtt 9 órakor fog megtartatni; felhivom azon birtokos lakosokat, kiknek a Sándor-lábokban

és az Eprész-lábban földjeik vannak, hogy a tárgyalásnál lehető igényeik tekintetbe vétele végett személyesen jelenjenek meg.

Kézdi-Vásárhelytt, 1889. február 27-én.

Bartók Károly,
polgármester.

Sz. 1553—889.

Pályázati hirdetmény.

A vármegyei központnál lemondás következtében üresedésbe jött 200 frt évi fizetés és természetben kiszolgáltatandó ruházattal javadalmazott fegyveres hajdúi állásra ezennel pályázat hirdetetik.

Felhivatnak mindazok, kik ezen állást elnyerni ohajtják, miszerint sajátkezűleg irt pályázati kéreseiket hozzám **jövő hó 20-áig** nyújták be.

Kiszolgált altiszteknek a kinevezésnél elsőbbség adatik, azon megjegyzéssel, hogy ezen állás nőtlen egyénnel fog betöltetni.

S.-Sztgyörgyön, 1889. február 15-én.

Br. Apor Gábor,
alispán.

2—2

Egy jó könyv.

... A küldött könyv útmutatásai ugyan rövidke és volések, de mintha csak a gyakorlati használatra termetek volna; nekem és családomnak a legkülönbözőbb betegségi esetekben igen kiváló szolgálatokat tettek! Így és hasonlóképen hangznak a köszönőiratok, melyeket Richter kiadó-intézete „A Betegbarát” című, rajzokkal ellátott könyv elküldésért majdnem napoként kap. Mint az ahoz nyomtatott s a szerencsésen meggyógyítottaktól származó értesítések tanúsítják, az abban foglalt tanácsok követése által még oly betegek is gyógyulást nyertek, a kik már minden reményt feladtak. E könyv, melyben hosszú évek tapasztalatainak eredményei vannak letve, megérdemli a legkomolyabb figyelembevétel minden beteg részéről, bármi bajban is szenvedjen. Ki e becses könyvet megszerezni ohajtja, az íja egyszerűen egy levelező lapra magyar nyelven „Egy betegbarátot” és pontos címét s címzeze a levelező lapot Richter kiadó-intézetébe • Lipseben. A megküldés ingyen történik.

Sz. 3062—88.

tkkvi.

Arverési hirdetményi kivonat.

A gyergyószentmiklósi kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy gyóremetei id. Melik István végrehajthatónak gyergyószentmiklósi György Sándor (vadász) végrehajtást szenvedő elleni 320 frt tökekövetelés és járulékal iránti végrehajási ügyében a csikszereadai kir. törvényszék területén levő Gyergyó-Szentmiklós község határában fekvő, a gyergyószentmiklósi 361. sz. tjkvben 2—28. rendszámok alatt felvett ingatlanokra az árverést 664 frtban ezenel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1889. évi április hó 15-ik napján délelőtti 9 órakor a királyi

telekkönyvi hivatal helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi 60. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni.

Kelt Gy.-Szentmiklóson 1888. évi nov. hó 7-ik napján. A gyergyószentmiklósi kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóságtól.

Szaesvay Imre,
kir. aljárásbíró.

106—889. szám.

Hirdetmény.

A zágoni erdők zárgondnoksága által ezennel közhírré tétetik, miszerint a zágoni közbirtokosság tulajdonát képező s jelenleg zár alatt álló alant elősorolt havasi legelők folyó évi márczius hó 18-án Zágon község házánál reggeli 9 órakor az 1889-ik év időtartamra nyilvános árverezés útján haszonbérbe kiadatnak; még pedig:

Forrásköze, Zabratóttere, Csányos, Hosszuhavas, Hidegkut, Józviz, Szurdok és Bóta havasi legelők hozzá tartozó erdei legelőivel.

Az árverezés megkezdése előtt árverezők a kikiáltási ár 10%-át bnatpénzüll lefizetni kötelesek.

A zágoni erdők zárgondnoksága.

Zágon, 1889. évi február hó 25-én.

Sümegh Ignác sz. k.,
zárgondnok.
Lázár Benedek sz. k.,
ellenőr.

Sz. 963—889.

Pályázati hirdetmény.

A futásfalvi körjegyzői csoportban, melyhez Futásfalva község 843 lélekkel

Ikafalva „ 686 „

Feltorja „ 683 „

tartozik, a körjegyzői állomás végleg betöltendő.

Ezen állomással 400 frt fizetés, 40 forint jakbér, 20 frt irodai átalány és magán felek ügyeiben a törvényhatóság által szabályrendeletileg megállapított díjak élvezete jár.

Felhivatnak mindazok, kik ezen állomás elnyeréséért pályázni ohajtanak, miképen az 1886. évi XXII. t.-cz. 74. és az 1883. évi I. t.-cz. 6. §-ában előirt képesítésüket, valamint eddigi alkalmaztatásukat és előéletüket igazoló okmányokkal felszerelt pályázati kéréstiket hozzám folyó év márczius 15-ig adják be.

Kézdi-Vásárhely, 1889. febr. 20-án.

Gábor Péter,
főszolgabíró.

3—3

Borszéki savanyúvizek főraktára. Egy üveg víz ára 7 kr.

ÜZLETHELYISÉG-VÁLTOZÁS.

Alólirottak tiszteletteljesen hozzuk tudomására a n. é. helyi és vidéki közönségnek, miszerint hét év óta fennálló üzletünket az u. n. „Veres ház”-ból Szabó Mózes urnak a piacz tulsó felén levő, eddig NOVÁK S.-féle üzlet-helyiségbe tettük át, hol

ujjonan berendezett és bővített raktárunkban

kaphatók: creton, gyólos, sifon, gyapjuszövet, szürkermék, továbbá férfi-ingek és kalapok nagy választékban, kötőpamutok gyári raktára (olcsó forrás), berlini hárászok árnyalatban, kezdet munkák, canava, arany és ezüst fonalak, himzések, gyöngyök, szóval minden, a díszmunkákhoz tartozó kellékek csinos választékban, végül hangszerek és azokhoz tartozó apróságok stb. stb.

Valamint eddig, ugy ezután is közös igyekezettel fogunk oda hatni, hogy a t. közönség tapasztalt becses bizalmát kiérdemeljük, pontos és szolid kiszolgáltatást biztosítván. Magunkat szíves pártfogásukba ajánlvá, vagyunk a n. é. helyi és vidéki közönségnek

Kézdi-Vásárhelytt, 1889. február havában

kész szolgálai:

Dávid Gyula és társa.

Borszéki savanyúvizek főraktára. Egy üveg víz ára 7 kr.

Nyomatott Szabó Albertnél Kézdi-Vásárhelytt.